

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010252
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2514010252.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Ivana Ilavského a JUDr. Pavla Sládka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. augusta 2014, v trestnej veci obvineného I. Q., pre pokračovací zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a iné, prejednal sťažnosť, ktorú si podal obžalovaný proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/86/2014 zo dňa 18.8.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného I. Q., nar. XX.XX.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že v bode I. podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku obvineného I. Q. ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného poriadku, v bode II. podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obvineného I. Q. o prepustenie z väzby na slobodu podanú pri výsluchu dňa 18.8.2014 a v bode III. podľa § 80 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku u obvineného I. Q. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd rozhodoval takto v nadväznosti na tú skutočnosť, že Okresný prokurátor v Piešťanoch podal dňa 25.7.2014 na Okresný súd v Piešťanoch obžalobu na obvineného I. Q. a spol. pre pokračovací zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené, pričom z obsahu spisu vyplýva, že obvinený I. Q. sa nachádza vo väzbe od 6.3.2014.

Do väzby bol pritom vzatý uznesením Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. Tp/9/2014 dňa 8.3.2014 z dôvodu uvedeného v § 71 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného poriadku.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že v tomto procesnom štádiu okresný súd rozhodoval jednak v zmysle ustanovenia 238 odsek 3 Trestného poriadku, a jednak v zmysle § 79 odsek 3 Trestného poriadku, pretože okrem plynutia lehoty väzby obvinený aj podal žiadosť o prepustenie z väzby.

Plniac prieskumnú povinnosť okresný súd ustálil, že u obvineného I. Q. pretrvávajú dôvody jeho väzby tak, ako boli ustálené na začiatku jeho trestného stíhania, pretože jednak obvinený je dlhodobo bez zamestnania, nevlastní žiadny majetok, má úver z Providentu, v súčasnej dobe sú mu kladené 4 protiprávne skutky, v minulosti bol uznaný vinným za priestupky celkovo 5-krát, a teda je zrejmé, že majetková trestná činnosť bola pre neho vidinou získania prostriedkov na obživu. Z toho vyplýva aj odôvodnená obava, že by v prípade prepustenia na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti.

Zároveň bolo zistené, že menovaný sa dlhodobo nezdržiaval na adrese trvalého bydliska, býval u priateľky bez prihlásenia, teda nemá ani stále bydlisko. Týmto by bol sťažený kontakt s obvineným, a teda hrozí aj odôvodnená obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obvinený I. Q., a to jej zhlásením ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť podľa vyššie citovaného ustanovenia v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby na obvineného a spol. postupoval v súvislosti s väzbou obvineného striktnie podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vykonal všetky procesné úkony, ktoré sú nevyhnutné pre ďalšie rozhodnutie o väzbe obvineného, vykonané dôkazy v doterajšom trestnom konaní vyhodnotil individuálne i v ich súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru jednak v tom smere, že dôvody väzby obvineného I. Q. tak, ako boli ustálené na začiatku trestného stíhania pretrvávajú aj v terajšom štádiu trestného konania, na základe ktorých skutočností potom aj nie je možné vyhovieť jeho žiadosti o prepustenie z väzby a takisto ani nahradiť jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd tiež konštatuje, v súvislosti s doterajším trestným konaním, že naďalej pretrváva dôvodné podozrenie, že predmetné štyri skutky, pre ktoré bola na obvineného I. Q. podaná obžaloba, boli spáchané a že jedným zo spoluobvinených je podozrivý dôvodne naďalej, aj po skončení prípravného konania, aj menovaný.

Okrem toho krajský súd konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol všetky právne významné skutočnosti, ktoré sú relevantné pri rozhodovaní o ďalšej väzbe obvineného, všetky tieto skutočnosti, ako aj právne úvahy a závery okresného súdu si krajský súd v plnej miere osvojuje, stotožňuje sa s nimi, a preto v podrobnostiach na ne poukazuje.

Krajský súd sa predovšetkým stotožňuje s tou skutočnosťou, že osobný status obvineného I. Q., ako je tento uvedený v odôvodnení napadnutého uznesenia, vo vzťahu k dôvodom väzby v zmysle § 71 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného poriadku plne zakladá jednak reálnu obavu, že menovaný by mohol ujsť, a tak sa vyhýbať trestnému stíhaniu, a jednak obavu, že by mohol pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti.

Krajský súd bez potreby opakovania rovnakých právnych úvah preto sťažnosť obvineného I. Q. zamietol ako nedôvodnú s tým, že aj podľa názoru krajského súdu povaha trestnej činnosti, z ktorej je podozrivý, neumožňuje ani nahradiť väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Menovaný je totiž podozrivý, že sa dopúšťal trestnej činnosti spôsobom, ako je tento uvedený vo výrokovej časti obžaloby, a preto krajský súd nevidí žiadnu reálnu možnosť, ako by mohol dohľad probačného a mediačného úradníka tejto trestnej činnosti zabrániť.

Krajský súd nezistil žiadne pochybenia, ani v postupe orgánov činných v trestnom konaní, ani v postupe súdu, a preto o sťažnosti obvineného rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.